

VELJEN FREM
 UDGIVET AF FORENINGEN REJSFORBRUDETS PRESSE
 Redaktion og ekspedition:
 Kongsbule 1, 2100 København Ø. Tlf. TR 11457. Giro 7835
 Kontorid: Mandag—Fredag 10—15.00. Lørdag er kontoret lukket.
 Abonnent: 6 øre pr. mnd plus evt. særlige betingelser.
 Redaktør: Vilh. Heilmann, Jernbanvej 1.
 Folk S. Rørd. Kr. 52 pr. år.
 Post Wædegaard Kr. 15 pr. kvartal.
 Løssalg 1,00 kr. pr. nummer.
 I tryk: Enevins-Trykkeriet, Vordingborg.

Det mellemstilige spil

MED DVB INTERESSE og i stigende spænding venter snart sagt alverdens lande på nærmere oplysninger om den forslag til forhandling om de mellemstilige problemer, som den amerikanske udenrigsminister Rogers har bebudet at ville fremsætte på sin regerings vegne — et forslag, som den strenge næglingsspolitikker Gunnar Jarring skal påtage sig at formidle.

Man kender ikke forslaget enkeltbeter, men i de forskellige interesserede stater mener man at vide besked med hovedlinjerne. Man tør nok sige, at reaktionen i de mellemstilige stater er yderst forskellig, og man kan just ikke påstå, at de respektive reaktioner jævnar vejlar for forståelse endstige forhandling. Det er tværtimod, som om selvhavdelalen får en oppudning, inden man skal stå konfronteret med forslaget, og kun en enkelt af staterne, Libanon, synes fredelig stent i sin forhandlingsstilling.

USA's forslag menes at kræve en 3 måneders våbenstillstand for at skabe ro til forhandling. En sådan foranstaltning villes ikke velkommen allevegne. For eks. er Israel stærkt imod. Man tror ikke på en våbenstillstands overholdelse og henviser til den tidligere våbenstillstands skæbne, og ikke bedre går det forslaget om en afmilitariseret zone langs begge sider af Suezkanalen. Det er åbenbart, at Israel møder frem med mistro, så snart Egypten er modparten.

FOR OVERHOVEDET AT FA de arabiske stater i tale synes USA at være nødsaget til at godkende de arabiske staters krav om Israels totale rømning af ethvert område, som Israel besatte i lynkrigen i 1968. Man må indrømme, at det er svært at se det retfærdige i et sådant krav som udgangspunkt for forhandlinger — og Israel nægter da også på forhand at godkende sådanne krav, ligesom de agter at fortsætte med at bide fra sig, når der sker overfald langs grænserne.

DET VANSKELIGE PUNKT med Jerusalems skæbne synes helt umuligt at løse, Jordans konge Hussein er nødt til at henty til de palæstinensiske partisaner at erklære, at ingen stat kan ordne dette spørgsmål uden om Jordans ønsker, og partisanerne erklærer at ville fortsætte grænseskæmpene, specielt i Golan-bjergenes grænsesstillinger. Hvert enkelt af disse spørgsmål er i stand til — når de gøres til principielle problemer — at kuldaste alle forhandlingsforsøg.

OG ENDELIG må det ligge fast som en kendsgerning, at Moskva målbevidst driver en politik, der styrker de arabiske staters stilling imod Israels. — Man siger ganske vist, at Israel skal have lov at eksistere, men det er svært at se hvordan, når det er Egypten, der har magten til at åbne Suezkanalen for mellemstilig og sovjetrussisk handel, en politik, der passer som hånd i hånd til den russiske magtpolitik i Middelhavet og Det indiske Hav. Samtidig skal USA have arabiske staters støtte til sin mellemstilige politik! En umulig opgave for en stat med dobbeltbundet politik.

Nationalindkomst og kvinder

Professor Jørgen Pedersen skriver i Morgenavisen JYLLANDS-POSTEN bl. a.):

Så længe produktionsstillingen kunne frembringes ved befolkningstilvækst og arbejdsbesparende teknik, ja så var produktionsstillingen forenelig med en forbehold af menneskenes levevilkår — herunder mere fritid. Men det er allerede mange år siden, at man begyndt at tale om, at produktionsstillingen har nået sin grænse p.p.a. mennesket på „manpower“, som det hedder på de internationale konferencer, på danske ar-

bejdskraft. Hvad skal man så gøre? Jo, først må man mobilisere ressourcerne: de gifte kvinder må ud på arbejdsmarkedet. Hertil skal der være nok klaret dette? Der er næppe ret mange gifte kvinder, der foretrækker fabrikken for børn og hjem. Jo, det er sket dels ved en stadig stigende beskæftigning, der gør det vanskeligt at få mandens inddragelse til at stå til, og samtidig er det gjort til en pligt for det offentlige at oprette institutioner til pasning af børn.

Vi får på den måde en stigning i nationalindkomsten, men ingen velfærd.

En værdig afslutning...

Inden Folketinget tog på ferie, nåede det bl.a. at vedtage en lovgivning, der gav et kræmpearbejde til landets købmænd, kontiskation af husboldingspenge og brud med landets internationale forpligtelser.

En varm week-end

Mens den øvrige befolkning kunne nyde sommervejr ved strand og skov, har tilhinder af købmænd sikkert fundet sidste week-end lovlig varm. I stedet for omsider at kunne slappe af efter en lang og travl uge måtte de blive i butikkerne og bruge deres sommer-week-end på at sætte nye priser på deres varebeholdning. Selv om der nok har været lummert i de mange butikker, har det næppe fremkaldt varme følelser for regeringen. Men købmænd er oplysningslyst, et talmodigt folkefærd, der ikke går og kaster med sten, selv om de skiftende regeringer belemer dem med aldrig så meget ekstrarbejde. Det røde kabinet skattede dem den 10% MOMS på halsen, og den borgerlige regering har nu foretaget to gange glædel dem med ekstrarbejde med forhøjelser. Mange købmænd havde ventet sig noget bedre af denne regering. De er nu klar over, at hvad de kan vente sig er ekstrarbejde med den tredje og den fjerde forhøjelse. På dette område som på andre en solid fortsættelse af det røde kabinets indsats.

Beslagtagelse af husboldingspenge

Mandag morgen kunne købmændene se med nedrandede øjne, at sine kunder med ekstra fordyrede varer i butikken. En fordyrelse, der kommer oven i den inflationsforøvelse, som regeringen også har ansvar for. Lønmodtagene får senere godkendelse for en del af inflationsforøvelsen gennem pristalsreguleringen. Men for MOMS og indirekte skatter får de ingen godtgørelse, for det medregnes ikke i pristallet. Gennemsnitlig udgjør disse ekstra fordyrelser mindst 25 pct. af varens pris, et simpelt tryk af husboldingspenge. Købmænd, selv pensionister og andre, der ingen automatisk pristalsregulering har, må nedskære deres levetid eller opsparing for at skaffe dækning både for inflationsforøvelsen og skatteforøvelsen af deres forbrug. Heller ikke de direkte skatter nedskrives.

formindskelse af mængden på arbejdskraft og heller ikke den tilsligtede forøgelse af familiens realindkomst. Thi den ugeløn, den uderbeholdende kvinde tjener, går til den forøgelse af beskattningen, som kræves til betaling af den kvinde, som arbejder i børnehøjsinstitutionerne. Resultatet bliver faktisk i hovedsagen, at kvindene betaler for at pusse hinandens børn. Det arbejde, man for gjorde, fordi man kunne lide det, gøres nu for penge; det forløber selvfølgelig nationalindtægten, udtrykt i kroner, men det er mere tærisont, om det forøger den menneskelige velfærd.

Var der nogen, der alle om at onlægge de direkte skatter til MOMS for at lette skattebyrket? Ja, det var jo de borgerlige partiers opmindelige begrundelse for at gå ind for MOMS. Men det er så længe siden. De fleste vælger glemmer let lofter.

Kaj Hurbøll

Mange har også glemt, at Retsforbundet i tide advarede mod følgerne af denne politik.

Traktatbrud

Gemagelse slører, og de fleste affinder sig efterhånden apatisk med MOMS-politiken. På har derfor også bemærket, at der i forbindelse med den sidste MOMS-forhøjelse blev lukket nye importrestriktioner igennem i strid med Danmarks forpligtelser i EFTA. Inden den almindelige MOMS blev forhøjet, blev det ved vedtagelsen i maj bestemt, at import-MOMS'en straks skulle forhøjes fra 9 til 15%, der skulle betales kontant ved importen. Alene dette lille nummer skulle betyde, at statskassen kunne indkassere 450 millioner ekstra i år. Det betyder, at firmaet, der importerer varer for senere viderealege fra lager og derfor først får betaling fra deres kunder 3 til 6 måneder senere skal investere betydelige ekstrabeløb og lide et væsentligt rentetab. Det er en camoufleret importtold, i strid med Danmarks forpligtelser i EFTA og Kennedy-runden. Med rette har Danmark beklaget det England, at man i strid med EFTA-aftalerne havde indført en deponeringsordning, der hænne de importen fra de andre EFTA-

Når De har læst „Vojen frem“, vil Deres nabo måske være interesseret i at læse det!

BOGTRYK OG ROTATION PROVINS-TRYKKERIE
 Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4700 Vordingborg. Tlf. 1666

H. VINTER POLISEN
 Solbakkevej 10 - Skodstrup
 Telf. 06 99 14 73

— alle medarbejdere udløses

lande, fordi importører ved import fra andre lande skulle deponere en vis del af importværdien i længere tid. Helt uanstændigt virker det derfor, at Danmark straks efter at England har lovet at ophæve sin deponeringsordning, indfører tilsvarende bestemmelser. Regeringen er oplysningslyst nået dertil, at man ikke alene kan glemme sine lofter til vælgerne, men også kan se stort på internationale aftaler og højtideligt underskrevne traktater.

Kaj Hurbøll

Nu er Folketinget laget på en god lang sommerferie. Lad os ikke misunde dem den. Måske var det bedst om tinget fortsatte sin færd til næste valg. Så havde man da ikke flere ulykker så længe.

Adolf Friis

Pastor emer. Adolf Friis er for kort tid siden død, 83 år gammel. Pastor Friis var medlem af Retsforbundets Frederikshafns afdeling og i 7 år havde han været kredens folketingskandidat. Har var født i København og blev teologisk kandidat i 1911, og en tid derefter var han KFTUM-sekretær i Kolding. Senere virkede han som sognepræst i Estrup, indtil han i 1921 kaldtes til sognepræst i Nustrup. I 1932 blev han sognepræst i Gårdsbånd, og her blev han, indtil han i 1956 blev pensioneret efter at have ydet en betydelig indsats på en række områder; således var han i en årrække kredsforsamlingsformand for præsteforeningen i Vojte amt og medler af bestyrelsen for Mønjegbedrædsforeningen i Vejle-området. Også kirkekyrgeri havde hans interesse. I Fredericia-kredsen vil man huske ham for hans aldrig svigtede idealisme.

GARN SMYRNA RYA
 H. Flyvbjerg
 Ejergade 2 - 3000 Helsingør
 Tlf. (03) 21 43 44

Radio SERVICE UDLEJNING
Børge Kristensen
 Jernbanegade 22 - Telf. 611
 Hjørring

Danmark og EEC

Det er forbløffende, så lidt fællesmarkedsproblemerne optager sindene i Danmark, skriver Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, i "Vendssyet Tidende". - EEC er ikke et harmøst handelsarrangement, men en alvorlig sag, som først må debatteres grundigt - og derefter underkastes en folkeafstemning.

I tirsdags afholdtes det officielle møde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EEC) og de fire ansøgende Storbritannien, Irland, Norge og Danmark.

I betragtning af de vidtrekkende konsekvenser, et medlemskab af EEC kan få for Danmark, er det forbløffende, så lidt denne begivenhed optager sindene. Skyldes det, som handelsministeren mener, at et dansk medlemskab er afmædet accepteret af befolkningen, og at vi siden 1963, da de første forhandlinger fandt sted, er blevet "europæere"?

Det er næppe tilfældet. Årsagen må søges deri, at de fire gamle partier bestandigt har fremsat EEC som et "harmøst" handelspolitisk arrangement, løst bundet til hvilket vi kunne forberede vore afsætningsmuligheder for landbrugs- og industrivarer, medens man har bagatelseret de vidtrekkende følger for vort selvstændige, vor sikkerhedspolitik, vor arbejdsmarkeds- og socialpolitik, vor økonomiske politik, vor skattestruktur og vort jord-

Ib Christensen

problem, som et dansk medlemskab af fællesskabet vil få. Regering og Folketing har forment sin oplysningspligt over for

befolkningen. Det er derfor på sin plads at få åbnet for en grundig debat om vor Europa-politik, og at det optages, vi møder med til fordel for handlingerne, bliver til under offentlighedens medvirken, ligesom denne nøje bør følge forhandlin-

Den engelske landbrugsstøtte hovedanstødsstenen ved forhandlingerne om Englands optagelse i EEC

Udfaldet af det engelske valg har naturligvis givet anledning til mange gisninger i fællesmarkedskredse, hvad angår Englands fortsatte interesse i et medlemskab. Mest sandsynligt er det nok - det forholdsvis beskedne betragtning - at interessen ikke er blevet større; den nye konservative regering er simpelthen nødt til at lægge stor vægt på den modvilje mod Fællesmarkedet, der igennem det sidste år er kommet til stede stærkere udtryk i den engelske befolkning. Lederen af den engelske delegation

ved en sammenslutning af EEC og EFTA til et europæisk frihandelsområde.

Der er i og for sig intet til hindrer for, at de kommende forhandlinger kan få dette udfald. Det afhænger først og fremmest af, hvor fast EFTA-landene, der alle understøtter en eller anden form for model om tilknytning til EEC, står. Det må af talrige grunde være en central opgave for de danske forhandlere at søge et resultat i den retning ved behandlingen af et stort europæisk markedssamarbejde med de øvrige ansøgende.

Ib Christensen.

Den 7. maj gjorde George Thomson rede for disse problemer i en tale, og han understregede, at det vigtigste problem var spørgsmålet om landbrugsstøtteordningen.

Det er ikke noget let hverdagsproblem at integrere et stort fødevarieimporterende samfund i et fællesskab af nationer, der i det store og hele er selvforsynende med fødevarer.

4. New Zealands mejeriprodukter.

Den 7. maj gjorde George Thomson rede for disse problemer i en tale, og han understregede, at det vigtigste problem var spørgsmålet om landbrugsstøtteordningen. "Det er ikke noget let hverdagsproblem at integrere et stort fødevarieimporterende samfund i et fællesskab af nationer, der i det store og hele er selvforsynende med fødevarer."

10 års betalingsbalanceproblemer

FINANSTIDENDE slutter en artikel med ovenstående overskrift således:

Skel man sammenfatte hovedresultaterne, må det blive i en konklusion af, at det i hvert fald er lykkedes at dæmpe den relative stigning i det private forbrug, der i 1969 udgjorde knap 57 pct. af bruttonationalproduktet mod knap 61 pct. i 1960. Den relative forøgelse af de private investeringer, der havde været blevet resultatet, er imidlertid udeblevet. Idet investeringerne er faldet fra godt 22% i 1960 til ca. 21% i 1969. Ar- søgen er, at det offentlige har

Th. Westergaard
Vognmand
Borgvold 21, Vlbj. J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt
Kroen
Petersborgvej 29, Th. (08) 123112
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Møbelretningen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Århus
Telf. 06 - 12 99 1/6

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - København V
14 71 32

UDVIKLINGEN I NOGLE HOVEDFAKTORE I DANSK ØKONOMI 1960'erne

	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969
1. Bruttonationalprodukt i årets priser, mrd. kr.	44,4	49,4	55,7	59,2	67,7	76,1	83,9	92,6	101,2	114,4
2. Skatter, afgifter og sociale kontributioner, mrd. kr. (*)	10,5	11,4	13,6	15,4	17,5	21,2	25,2	28,2	33,8	38,7
3. Privat forbrug i årets priser, mrd. kr.	26,9	29,9	33,9	36,5	39,9	43,7	48,5	53,2	58,5	64,9
4. Private investeringer i årets priser, mrd. kr.	10,1	10,8	12,6	11,5	15,3	17,2	18,2	19,6	19,8	24,2
5. Offentlige investeringer og forbrug, mrd. kr.	7,8	9,3	10,8	11,7	13,7	16,0	18,3	21,3	24,2	27,6
6. Løst, mrd. kr.	44,8	50,0	57,3	58,7	68,9	76,9	85,0	94,1	102,5	116,7
I procent af bruttonationalproduktet:										
7. Privat forbrug, pct.	60,6	60,5	60,9	60,0	58,9	57,4	57,8	57,5	57,8	56,7
8. Private investeringer, pct.	22,7	21,9	22,6	19,4	22,6	22,6	21,7	21,2	19,6	21,2
9. Off. investeringer og forbrug, pct.	17,6	18,8	19,4	19,8	20,2	21,0	21,8	23,0	23,9	24,1
10. Løst, pct.	100,0	101,2	102,9	99,2	101,7	101,0	101,3	101,7	101,3	102,0
11. Import, mrd. kr.	12,4	12,9	14,7	14,6	18,0	19,4	20,7	21,9	24,2	28,5
12. Eksport, mrd. kr.	10,1	10,5	11,3	12,9	14,4	15,7	16,6	17,3	19,4	22,2
13. Merimport, mrd. kr.	2,3	2,4	3,4	1,7	3,6	3,7	4,1	4,6	4,8	6,3
14. Overskud på usynlig betalingsbalance, mrd. kr.	1,9	1,6	1,7	1,9	2,3	2,5	2,6	2,6	3,0	3,2
15. Underskud på løbende betalingsbalance, mrd. kr.	0,4	0,8	1,7	-0,2	1,3	1,2	1,5	2,0	1,8	3,1
16. Nettovalutabeløbsning ultimo året, mrd. kr.	1,4	1,2	0,7	2,4	3,2	3,0	3,1	3,0	3,1	2,8
17. Nettogæld til udlandet ultimo året, mrd. kr.	0,4	1,1	2,6	2,3	3,6	4,5	5,6	7,8	9,5	12,5
18. Nationalbankens diskonto ultimo året, mrd. kr.	5%	6%	6%	5%	6%	6%	6%	7%	6	9
19. Kursen for 5 pct. kreditforeningssobligationer	81,8	76,4	76,5	78,1	72,4	60,1	59,7	57,4	60,3	53,1
20. Reguleringsprisindeks 1960 = 100	100,0	102,7	108,3	112,9	116,3	124,4	131,2	138,1	145,5	150,0
21. Konsumprisindeks 1960 = 100	100,0	103,2	109,1	115,3	119,4	127,8	135,2	144,0	155,7	160,8
22. Gennemsnitlig nominallohn i industri og håndværk, kr.	5,95	6,69	7,39	7,98	8,67	9,71	10,86	11,86	13,23	14,56
23. Do. - industristat, kr.	5,15	5,71	6,26	6,71	7,23	8,01	8,87	9,60	10,61	11,54
24. Realværdi af disponibel løn, 1960 = 100	100,0	108,4	111,4	113,0	117,6	121,8	127,3	129,4	132,3	136,4
25. Realværdi af disponibel løn, 1960 = 100	100,0	108,4	111,4	113,0	117,6	121,8	125,9	126,6	127,0	131,5
26. Nationalprodukt i faste priser pr. indb., 1960 = 100	100,0	104,9	109,9	109,5	118,0	123,1	125,0	129,2	132,8	140,7
27. Registreret arbejdsløshed, 1000 arbejdere (gnsnlt.)	31	29	24	34	21	16	18	22	39	31
28. Antal fuldtørste lejligheder, 1000	28	32	33	33	39	41	40	44	45	47
29. Cirkulerende obligationer ultimo året, mrd. kr.	14,4	16,7	19,2	22,8	27,0	33,7	38,8	44,8	53,3	64,2

*) Finansårerne 1960-61 o. s. fr.

Handelen med udviklingslandene . . .

U-landene skubbes ud af verdenshandelen med fødevarer

I disse dage afholdes der verdensfødevarerkongres i Haag. En FAO-kommission har som forberedelse hertil afleveret en interessant rapport, der i skarpe vendinger fremfører de rige landes agrarprotektionisme over for de fattige lande. Denne beskyttelsespolitik og den verdensproduktion med tilhørende fødevarerhjælp, som den har medført, har bevirket, at udviklingslandenes andel i verdenshandelen med fødevarer er undergået et fald: I 1955 fik de rige lande 41 % af deres andelsimport fra de fattige lande, i 1967 kun 31 %; udviklingslandene fik i 1955 48 % af deres handelsimport fra andre fattige lande, men i 1967 kun 31 %. Udviklingslandenes nettoindtægt af fremmed valuta på landbrugsvarer var i 1967 7 milliarder dollars, havde de bevarvet deres andel af verdensmarkedet, havde den været over 13 milliarder dollars.

Landbrugsprotektionismen = tabelig politik

FAO-kommissionen tilskriver leme for udviklingslandene ugunstige udvikling der forhoid, at politisk pression fra producerende evnebideldelindustri m. m. i de rige vestlige lande har været anset stærkere end skatteydernes indbringes og importernes indbringer. I mange tilfælde, siger rapporten, er U-landene blevet tvunget i de senere år, fordi protektionistiske foranstaltninger i sit-jende grad har været anset for politisk nødvendige for at sikre andene hjemmemarkedetsproducenternes indkomster. I Østeuropa har beskyttelsen været motivet i ønsket om at spare fremmed valuta.

At denne politik fra de mere udviklede landes side er noknok åbenlyst, siges næsten med rene rødder, når det i rapporten hedder: En objektiv vurdering af den fulde virkning af denne protektionistiske politik og de restriktive handelsarrangementer på de udviklede landes økonomier med fuld afskræftigelse har længe været påkrævet, især set i lyset af den alvorlige prisinflation, der eksisterer i mange lande".

— Ikke sandt; her er noget for en såkaldt „liberal" regering som Danmarks at tage op, men se om den gør det...

Kommissionen spørger: hvordan kan regeringerne i de udviklede markedsøkonomier og centralt planlagte økonomier overtales til at mindske den beskyttelse af hjemmemarkedetsproduktionen, der resulterer i overforbrug af ressourcer i landbruget og eksportsubsidering?

Det danske sukker

Den danske sukkerproduktion er et klassisk eksempel på forkrævet erhvervspolitik. Ugruppen i Aarhus har fornylig udsendt en rapport om den danske sukkerordning. Produktionsprisen for dansk roesukker er 129 øre pr. kilo, hvorimod den gennemsnitlige råsukkerpris siden krigen har været 48½ øre pr. kilo; selv om der heri lægges fragt og raffineringssomkostningen, bliver prisen dog kun 75 øre kiloet, og da det danske sukkerforbrug ligger på ca. 225 millioner kilo om året, er der følgende tale om en overpris på ca. 122 millioner kr., som de danske forbrugere må udrede. Det er for sukkerroedyrkere gyltig

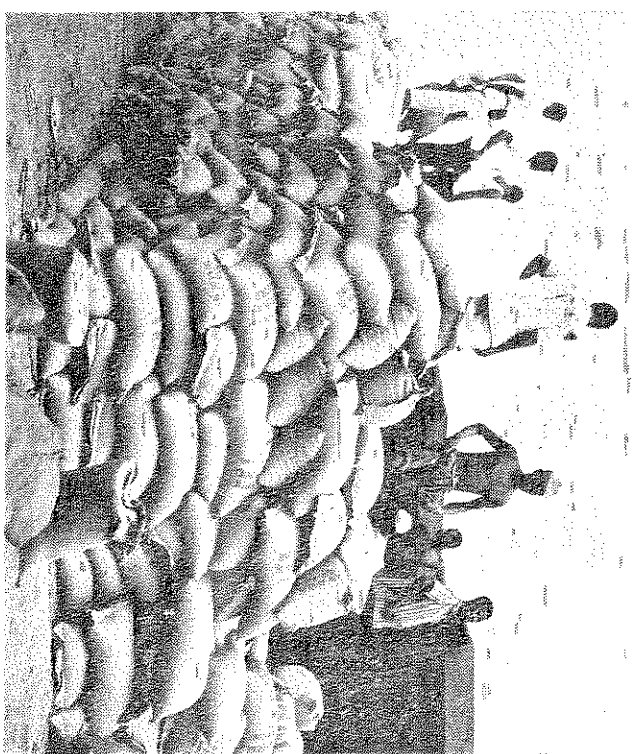
brandskatning, der finder sted, idet det anslås at bruttoindtægten andrager 1600 kr. pr. hektar, mens den for f. eks. vinterhvede (enda under kornordningen, endan den protektionistisk velsignelse) er 1200 kr. pr. hektar. Prisreguleringsfonden, der giver statslig garanti for sukkerproduktionen, gav i 1968 et underskud på 70 millioner kr., som altså skatteyderne må punge ud med. Sukkerprotektionismen betales foruden af de danske skatteydere og forbrugere af de sukkerproducerende udviklingslande, hvis billige roesukker vi spærret ude.

Der er netop trådt en ny dansk sukkerordning i kraft, der fastsætter den statsgaranterede produktion til 248 millioner kilo, altså mere end vort hjemlige forbrug. Det skal ganske vist fra 1976-77 nedskrives til 170 millioner kilo, hvad dog ingenlunde forhindrer De Danske Sukkerfabrikker i at udvide anlægsplanen. — Udbytningen fortsætter ...

Hvor meget mere fornuftigt havde det ikke været m. h. t. forbrugeren, skatteyderne, omkostningsbetaleren, pristallet, arbejdskraft- og kapitalmængden samt ikke mindst udviklingslandene, om vi havde ikrideret sukkerprotektionismen i Danmark. Der findes egenudviklingsloven og arbejdskraftforordningen, der begge giver rættigheder muligheder for nyskabeling, forflyttelse og omkostnings-tilbud for arbejdskraften.

Hvordan skal u-landene anvende den økonomiske bistand?

Dansk sukkerrpolitik er et stykke effektivt anti-u-landspolitik. Men selv den positive u-landspolitik

Det er tragisk, at u-landene skal rummes både af sult og manglende efterspørgsel af deres fødevarer. De vestlige industrilandes ansvar er tungt. Danmark er med til at ødelægge u-landenes sukkerproduktion.

Etik har væsentlige fejl. I den betænkning om Danmarks samarbejde med udviklingslandene, som et regeringsudvalg af eksperter offentliggjorde i marts, foreslår et mindretal i udvalget, at bindningen for udviklingslandene til køb i Danmark for hovedparten af de stalslån, der gives, ophæves. De henviser til, at Pearson-kommissionen har opgjort fordyrelsen for modtagerlandene ved disse bindninger til 20 pct. Da bindningen jo faktisk virker som indirekte statsubsidier til dansk erhvervsliv på et tidspunkt, da vor økonomi i forvejen er overophedet, bør den ne mindretalsindstilling følges, således at udviklingslandene 100 pct. får frihed til at udnytte den hjælp vi yder dem på bedst mulig måde: købe, hvor de kan få de bedste mulige pris.

Industrilandenes egoistiske og kortsynede handelspolitik

Hele udvalget konstaterer, at de industriliserede landes væsentligste handelspolitiske indsats har

Den økonomiske verdenskrise 1929

Af
Haltdan Hansen
Bergen

KRONIK

VEJEN FREM 6. juni reiser igennem -er spørgsmålet om risikoen til verdenskrisen i 1929 forbindelse med, at boken om ette tema av J. K. Galbraith nå foreligger i dansk utgave. For å erme oss årsakene til 20-årenes øre kriser tror jeg det er riktig å søke årsaken under første verdenskrig.

Da millioner av arbeidskraft e sendt til slagmarken og rust-agsindustrien, svulmet matvareproduksjonen i de krigsførende rid og uløste en høykonjunktur landbruksvarer, og jobbene kunne i fatisse i prissjinking på landviksjord, som eksempelvis i wa, USA, steg til det 20-dobbel- . I 1918 kom den norske regj- ng med en sterk advarsel mot me jobbingen, som måtte føre ulukke for dem, der skulle leve arbeidet på den dyre jord. Da millionene kom fra krigen,

Haltdan Hansen

offisielle statistikk meddelet, at salgsværdien for dansk jord i løpet av 60-årene har steget fra 17 milliarder til 67 milliarder kroner eller til nær det 4-dobbelte i midtlevetid gjennom disse få år. Der som loven om grunnverdistig- ningssskyld av 1960 ikke var blitt stanset av den nye regjering, ville

idag ½-delet av landets grunnstiger alle tidligere rekorder, og verdier ha været under forvaltning av samfunnsfellesskapet.

Møn forutsetninge for at loven hadde kunnet fungere riktig må være, at loven klart redegjorde for, at grunneierens andel i grunnverdiene som fornuet var begrenset til 1960-nivået, og at de ikke kunne disponere den videre verdistigning som fornuet, der er salgbar eller kan pantsettes for penge-lån.

Jeg er fremdeles i tvil, om dette ble klarlagt i den danske lov like så litt som i andre land, hvor grunnsskyld delvis praktiseres.

Når danske kommuner legger opp til 5 prosent på den samlede grunnverdi, da tilsier dette alt opp til 100 prosent av salgsværdien har forsvunnet ved grunnsskyld, men i praksis som nå gir det ikke de ønskete resultater. De eldre grunnverdiene er væsentlig pantsatt og de siste kjøpere har betalt full pris. De bør derfor behandles varsomt og overføres til grunnsskyld tilnærms fordelt over mange år. Det er imidlertid verdistigningen, som gir jobbene et fantastisk eldorado til å holde seg

Kommentar til en leder:

Hvad en grundskyldsløvgivning kan hindre...

I Kolding Folkebrøds leder for den 11. juni, fremfører lederakti-benten den påstand, at det ikke er jordprisen stigning, der er skyld i inflationen, da priserne ligger i vejret under inflation, og daler under deflationen. Han mener, at det tværtimod er in-flationen, der er skyld i stigende jordpriser.

At den påstand er forkert kan man bla. se deraf, at selv om der har været en del år med dal-lige tider for landbruget, så er landbrugsejendomme så sandedt ikke dale i pris, tværtimod er de vel nok i denne periode ste- get mere end nogensinde. For par-celhusgrunde og for grunde til industrivirksomheder er stignin-gene endnu kraftigere, og det skyldes, at jo større samfund-udvikling, jo større efterspørgsel på jord og grunde og jo højere priser. (Og jo større gevinster til jordpekulanter og lign.) Dis-se højere priser smitter ganske givet af på udgifterne til bolig og produktion, der igen øger kra-

vene om højere løn og større avancer, der bevirker højere pri-ser og øgede omkostninger på al-le områder, kort sagt, rodetten er i gang. Så snart selv den mind-ste samfundsudvikling viser sig, ryger jordpriserne i vejret og sætter inflation i gang. - Det er en kendsgerning, der har vist sig så ofte, at også en lederskribent, om end han er venstremand, sku-le kunne se det.

Ydriere skriver han, at det er køberen der fastsætter prisen, da den er afhængig af, hvor meget han er i stand til at klare i kraft af sin økonomi. Det er heller ikke rigtigt. Her er det nok så meget afskrivningsmulig-heder og skattebegunstigelser frem for købers økonomi, der gør sig gældende. Jo lavere ud-betaling, og dermed større gæld og flere renter, jo bedre. Der er ligefrem tale om rene skattefi-duser. Man har endda set udstyk-ningsfirmaer fremføre annoncer med en tekst, der tydeligt angav hvor meget der kunne spares i

associale, derfor skal de stilles over for kendsgerninger, der klart be-viser det modsatte. Er der noget folk er omfattede over for i vore dage, så er det trygheden og den sociale sikkerhed.

Har vi ikke et socialt sigte klart med i bilheden af mallet, kan vi være sikre på, at den flok vi far med forbliver meget lille.

Socialt sigte betyder ikke so-cialistisk sigte.

Et andet forhold, som gør folk skeptiske over for vor forskel fra andre partier, er vor tale om al-mindelig og generel skattedeset-telse på grundlag af inddraget grundskyld, jordrente, eller hvad vi nu skal kalde det. - det til-taler ikke flokken, ja, den vil ikke gå et eneste skridt for det. Ordet skattedesetelse er brugt så tit af alle partier i dette land uden andet resultat end det mod-satte, så den hopper de ikke på. - Og kom man i stedet og sagde: nu er det ikke længere skatte-nedsettelse vi vil give jer, nej, nu skal I spilleme have jorden-ten udbetalt, ja, så tror jeg, at flokken ville vende om og skynde sig ned i dalen igen.

Vi retsstatsfolk kan med ud-bytte uddybe vor forståelse af grundrentens natur rent filosofi-sk, men vi kan ikke få en væ-sentlig del af befolkningen, som ikke har den baggrund, og som kun har lidt interesse i politik og politiske ideers grundlag, til at tro på det fornuftige i en så-dan udbetaling.

Hvad kunne der da gøres for at finde en sikker vej, som vi og flokken ville kunne følge i fællesskab?

Jeg kunne tænke mig at få føl-gende forslag med i debatten om jordlovsforsnitet i vor arbejds-program:

Det behøvs, der kommer ind ved indtagning af den fremtidige jordværdistigning, vil kunne anvendes til forhøjelse af den skat-tefrie bundgrense. Så vidt jeg kan, strider det ikke mod noget i vore ideer, og når det klart og utvetydigt kommer til at fremgå af loven, at pengene skal bruges til dette formål, burde man kun-ne se, at der ikke er tale om den almindelige, loven skattedeset-telse, som man ikke får. Sam-tidigt ville der være tale om en

skat. Hvis jeg husker rigtigt, var der endda et løbemandervindue, der friskt og frimodigt fremfor-te i sine annoncer, at „skattevæ-senet betaler“. - Det må her be-mærkes, at skatteressortet i den forbindelse jo er vi andre borgere.

Længere nede beskriver le-der skribenten sig med grundstigningsafgiften, „der forsøges af den forrige frekanteregning, der bestod af socialdemokrater, radi-kale og retsforbund, og som ret hurtig måtte afskræres, fordi den simpelthen blev lagt oven i købe-summen, og derfor pressede jord-priserne op til belastning for kø-beren, i stedet for at ramme sæl-geren“. Det er nu ikke så sik-kert, at det er rigtigt, det er som man ser på det. Som regel foregår en handel på den måde, at sælgeren forlanger en pris, hvorefter køberen byder en anden, og som regel endes de to på om-en helt tredje pris. - I en han-del under grundstigningsafgiften bliver værdi, forhandlet man derefter om, hvem af partierne der skulle betale grundstignings-afgiften. Så vidt jeg husker, sku-le det af handelsdokumenterne fremgå, hos hvem afgiften skulle opkræves.

Så det kan være ligeså rigtigt at sige, at grundstigningsafgiften dæmpede købers pris, som det kan være at sige, at den øgede sælgers pris. At loven om grund-

lov med et klart socialt sigte, som alle vil kunne forstå. Efter som tiden går, vil jordværdistig-ningen komme en stigende del af befolkningen til gode, og den kraftige stigning, der må forventes ved indtræden i EEC, kom-mer ikke blot den generation til gode, som indkasserer stigningen, men også kommende generatio-ner.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der hurtigt vil opstå mod-stand mod loven hos folk med la-ve indtægter, da de ikke „er med“ ved de senere hævnninger af bund-grensen. Dette forhold vil kunne tilgodeses ved en tilbagebetaling af moms i forhold til afstanden til „privatforbrugets“ moms. Selv-følgelig vil det kræve administra-tion, men den skulle vel ikke bli-ve overvældende, da myndighe-dene i forejen har de nødvend-ige oplysninger. - Også her er det sociale sigte tydeligt.

Vi regner monsen for den vær-ste af alle skatter, hvorfor den burde væk først, men bortset fra talen om den tunge ende der ven-ter nedad, er det vanskeligt at få øje på noget socialt sigte i dens blotte afskaffelse. Heller ik-ke her kan jeg se nogen strid med vore ideer. Det vil jeg der-imod kunne, hvis grundskylden skulle kunne fradrages på selv-angivelsen eller skattebilletten. Det er vel ikke meningen, at den først skal betales og så gives igen i stigende omfang med stigende spekulationsgevinst.

Grundrentens indtagning har i det sidste halve århundrede væ-ret et tema med mange varia-ationer - ingen af dem er blevet den melodi vi ønskede, men vi må stadig spille for at finde me-lodien, så vi står med den bedst mulige baggrund, den dag vi får mulighed for at lave et „fuldt udarbejdet grundskyldsforslag“. Den tid kommer snart.

J. P. Skov,
Roskilde.

Ret og Frihed
Retsforbundets månedsskud
Ekspedition: Retsforbundets
Ved Stranden 8 - København K
sekretariat

stigningsafgiften havde sine skøn-hedstejl, skal jeg indrømme, men de var ikke værre, end at de kunne have været rettet. Og den måde den vigtige tilstignende vir-kning, at den bragte penge ind i samfundets kasse, til hindring af de voldsomme stigninger i ind-komstbeskrænkning, som er sket efter at loven blev afskaffet. Til-med er det værd at bemærke, at vi nepot under den forrige frekanteregning havde den mind-ste procentvise stigning i ind-komstskatteerne end under nogen anden regering siden 1945. Og det til trods for, at der i den periode (1957-60) blev skabt en vældig fremgang og samfunds-udvikling som det, som Viggo Kampmann skrev i anledning af Retsforbundets 50 års jubilæum i 1969, „endnu ikke er lykkedes nogen efterfølgende regering helt at sætte over styr“.

I tiden fra nu og indtil næste valg vil der foregå en debat om den økonomiske politik, og det er sandsynligt, at den økonomi-ske politik vil blive valgets ho-vedemne. I denne debat må også indgå jordprisstigningerne og spe-kulationsgevinsterne på jord. Og-

Nu skal håndværkerregningerne specificeres...

Monopolrådet har besluttet at indføre faste regler for fakture-ring af forskelligt bygge- og an-lægsarbejde, der udføres „efter regning“ (i modsætning til tilbuds-arbejde).

Reglerne, der skal gælde fra 1. juli 1970, afløser nogle vejledende faktureringsregler, som Hånd-værksrådet udsendte i 1967. Mo-nopolstyrelsen har undersøgt, hvor meget og hvordan disse regler an-vendes i praksis, og resultatet var ikke tilfredsstillende.

De nye regler er obligatoriske, d.v.s. at håndværkmestre m. fl. i de berørte fag nu får pligt til at give deres kunder regningen, der er specificerede efter forskel-terre.

Reglerne gælder for følgende arbejder:

Vej-, jord-, kloak- og beton-arbejde, murer-, bygningsstømrer- og -snedkerarbejde, gulvbelæg-ningsarbejde, bilkenslager-, gas-vand- og sanitetsarbejde, central-

så spørgsmålet om ejendoms-ton til samfundets jord må drages i debatten, særlig da nu står på tærskelen til Fre-markedet, og derved kom-met fare for at jordpriserne vil s-voldsomt, eller at jorden renti vil blive opkøbt af udenlan-kapital, og at det danske sam-mi derved mister sin ejendoms-Det vil en grundskyldsforsv-på basis af Retsforbundets slag kunne hindre, og sikre værdien af Danmarks jord fo-ver det danske folks egen- og at det danske samfund hvad der med rette tilkom det, renten af værdien af 1 marks jord.

At også de socialistiske pa-går ind for at disse spørg-skål løses, er glædeligt, blot du ikke som sædvanligt b-ved snakken. I så fald må gerne nok sætte deres lid til i-forbundt i disse spørgsmål.

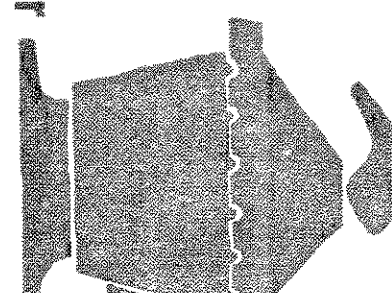
Ved bruttometoden angives medgåede antal arbejds- og -tuelle kørselsstimer og kun-sen (brutto) pr. time, samt s-pris inclusive avance på mal-terne.

Ved nettometoden anlæses betalt arbejdsom og mesters-sant nettoløn til material-avance herpå hver for sig. denne metode kan kunden lange dokumentation for des-betalt løn.

Specialt for malerfaget og trolnstallatorer gælder, at de-en tredje mulighed kan fak-u efter de enhedspriser, der i disse fags vejledende pris-i som er anmeldt til monopol-nets register.

Den lille - for de unge
Sober, oplysende bog, 2. oplag - nu 16.000.
Bogen koster kr. 5,00 incl. moms hos boghandleren eller di-
rekte fra forlaget: Vennem. 2400 København NV,
telefon (01) 69 10 23.

Kun Kosangas har STIKKEREHEDS!
Det danske Kosangas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosangas-pladen - verdens største gastankerplade - viser det danske flag på alle 7 verdenshavne. Der er mange årsager til Kosangas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har sikkerhedschokolat!

Kosangas mest moderne

Dansk jord på tyske hænder

Markedsminister P. Nyboe - Andersen har i anledning af indledende forhandlinger om Danmarks optagelse i om Fællesmarkedet holdt et møde med repræsentanter for de forskellige erhvervsorganisationer, hvor han redegjorde for hovedlinjerne i det danske forhandlingsoplæg. FINANS-

TI DENDT kommenterer: Meget nyt synes markedsministerens orientering ikke at have bragt, hvad vel heller ikke kunne ventes på baggrund af regeringens tidligere fremsatte mange erklæringer om at den danske markedsansættelse i alt væsentlig har karakter af en betingelsesløs tilslutning til Rom-traktatens bestemmelser og principper. Når det er tilfældet, kan der ifølge sagens natur ikke være alverden at føre forhandlinger om. Danmarks indsats i „forhandlings“ proceduren må nærmest komme til at bestå i at sige ja og amen på de rigtige steder og til de rigtige tidspunkter.

Ikke alle vil finde en sådan form for forhandling ubetinget bebyggende. Risikoen for at en blankt tilslutning til Rom-traktatens bestemmelser kan pådrage Danmark forpligtelser, der kan blive midtstalt ubehagelige for det enkelte erhverv eller den enkelte samfundsborger kan ikke undgå at enhver, der ikke uden videre kan hænges sig til fortvælgelsen om, at regeringens autoritative varslagelse af landets skæbne i sig selv rummer den fuldkomne betryghelse.

Det er antagelig ud fra sådanne betænkninger, at en kendt repræsentant for det store landbrug, godssejer A. V. Juhl, har spurgt markedsministeren, hvad regeringen vil gøre for at brænde tyske landmænds opkøb af dansk jord den dag, da Danmarks tilslutning til Fællesmarkedet måtte være en kendsgerning.

At regeringen ikke vil gøre noget som helst, skulle i og for sig være en logisk konsekvens af dens ubetingede forhandlingsstilling til Rom-traktaten. Men det fremgår bl. overlod udtrykkeligt af det svar, som markedsministeren i tilslutning til mødet med organisationsrepræsentanterne har givet på godssejers Juhls forespørgsel.

- Spørgsmålet er i virkeligheden ikke relevant, hedder det i markedsministerens svar, - for allerede nu giver fællesmarkedetreglerne meget, meget begrænsede muligheder for jordkøb i andre lande. Tvivler man kan man læse de publikationer, regeringen har udsendt om markedsproblemerne.

Forøvrigt ønsker Danmark en overgangsperiode, som også vil omfatte etableringen af andre fællesmarkedstades borgere, og i denne overgangstid vil de nuværende danske foranstaltninger til sikring af fremmed opkøb af jord stadig fungere.

Markedsministeren som verbalgymnast! Om svaret har tilfredsstillet godssejer Juhl, forlyder der intet om. Men at ministeren har været mindre heldig i sit forsøg på at omgå et endog særdeles prekært problem i forbindelse med Dan-

Økonomi- og markedsminister P. Nyboe Andersen

marks eventuelle tilslutning til Fællesmarkedet, er kendes klart af bl. a. „Børsen“, der betegner hans svar som „et af ministerens sære undstændige benspijlet i den verbalgymnastiske time“. - Hvorfor i alverden - skriver bladet - kunne han ikke sige lige ud - sådan som udenrigsministeren gør det, når han kundgør, at Danmark ikke stiller særlige betingelser for optagelse i Fællesmarkedet -, at så

snart vi er medlem af Fællesmarkedet, kan tyskerne købe al den danske jordejendom, som de ønsker og har penge til? Det ville have været ærligt, og politikerne er forpligtede til i så afgørende sager at tale rent ud af posen og give befolkningen ærlig besked om, hvad de ved uundgåeligt bliver vor skæbne, hvis vi gør sådan og sådan.

Den europæiske broderskabstanke „Børsen“ synes heller ikke, der er noget som helst galt i, at tyskerne får mulighed for at købe al den danske jord, de har lyst til. Efter bladets opfatelse er det os danskere, der er noget i vejen med, når vi kan nære betænkeligheder ved, at dansk jord kan komme til at overgå til fremmede hænder. - Vi tænker ikke som europæere. Men det må vi lære. Vi må forstå, at Europa er vores alles, for det er fremtiden for vores gamle sønderstille kontinent, hvis vi vil hyde farvel til århundredets blodige strænmefjender og være et broderskab af nationer. Vi kommer til at sige: Du min broder kan få andel i mit som jeg i dit.

„Børsen's“ verbalgymnastiske frejdigheder lader, som det ses, intet tilbage for markedsministerens, og de virker nøjagtigt lige så lidt overbevisende som hans. For jordbundne mennesker, der forsøger at afdække realiteterne som de er, kan bladets bekendelse til den europæiske broderskabsånd kun virke som ordskvalder og som vidnesbyrd om, at bladet fuldkomment har overset, i hvilken grad nationale og økonomiske interessemodætninger stadig behersker fællesmarkedssamarbejdet. At tro, at det skulle blive anderledes af, at Danmark beæver markedsorganisationen med sit medlemskab, er nok en smule for optimistisk. - Så betydningfulde er vi trods alt ikke.

De små og de store stater

Nationsstaterne har intet godt fort med sig hverken med hensyn til tredens bevarelse eller til deres folkelige bestanddeles andelige blomstring. Civilisation og kultur er fortrinsvis skabt i de små samfund.

Filosoffen, videnskaben, den politiske tanke, kunsten og litteraturen, der blomstrede i det antikke Grækenland, gik til grunde samtidig med de små, uafhængige græske by-staters forsvinden. - Rom satte ved at opsluge Grækenland og den antikke verden og bygge et imperium i virkeligheden. Det erstattede den med særheds og lovens styrke, en juridisk formalisme fjern fra virkeligheden og et stats-bureaucrati, der i sig selv bar spiren til dets dekadence og forfald.

Den moderne forenede og centraliserede nationalstat er i forhold til sin størrelse og sine ressourcer tusind gange mindre iudtækneth skabende end de bittesmå uafhængige hellenske demokratier.

Det var, da England kun var et lille land med fire millioner indbyggere, at det frembragte en Shakespeare, en Marlowe, en Ben Jonson. Efter at det er blevet en stor stat, er den engelske litteraturs største navne jfrendere: Will-

V E J E N F R E M
RETSPOLITISK UGBLAD
36. årgang - Nr. 27 - 4. juli 1970

Ros til en forhenværende

Mange ord er talt og skrevet i neke, der slog pengeskassen i for forbindelse med den designerede afgang fra formandsstolen i Dansk Arbejdsgiverforening. Hans afgang synes ifølge presseforlydninger ikke at være ganske bitre ord over hans fald i den store, fine organisations allerøverste top.

Vi vil ikke blande os i det delvis pinlige opgør, som her finder sted. Vi finder principielt, at det må være et internt arbejds-giverforeningsanliggende. Kun kan vi ikke tilbageholde en ganske stille undren over, så mange modige, revolutionære, der her som så mange steder i tilsværgende stander frem og spænder bælte sammen dag, som faren herved er drevet over. Er det „despoten“ - eller de svage omgivelser - som tillader en „folkeleder“ at udvilde sig til „fyrant“, der kan behjælpes mest for den kritisable udvikling?

Nuvel, det spørgsmål kan diskuteres længe og inderligt, og det var i grunden ikke formålet her. Vi ville blot benytte lejligheden til at bringe en tak til den designerede. Vor bedste tak, endda. For en enkelt ting, han udførte i sin formandsid. En ting, som lå uden for hans organisations interne arbejdsområde, som vi ikke skal blande os i, som sagt - men som vedrørte det politiske liv.

Det var fabrikant Svend Helbenter og digter, filosoffer, komponister, malere og arkitekter. - Dante, Michel Angelo, Raphael, Titian, Tasso, Goethe, Heine, Wagner, Kant, Diderot, Hohheim, Beethoven og Bach er produkter af de små tyske og italienske republikker, fyrstedommer og småstater. Efter deres politiske forening har Tyskland og Italien især frembragt Bismarck, Bismarck, Cavour og Mussolini!

Til indbyggerne på Mors!

Måske har De aldrig før stået med ét af Retsforbundets blade i hånden, men under Dem over, hvorfor De nu pludselig har fået det tilsendt. Grunden er, at Retsforbundet i år holder sit sommerstævne på Mors, og at vi gerne på denne måde vil have lov til at hilse på befolkningen. Vi sender derfor de fire numre af »Vejen Frem« i juli måned til samtlige hustrunde på øen og håber, at de bliver vel modtaget. Når retsstatsfolk fra hele landet samles til sommerstævne på Mors Ungdomsskole, vil der bl. a. blive arrangeret en række møder, hvoril enhver har adgang.

Danmarks Retsforbund ønsker fortsat at tilbyde befolkningen sin ideologi og sin politik som den tredje mulighed over for de to blokke af socialistiske og borgerlige partier.

Venlig hilsen
RETSFORBUNDETS PRESSE

Vi beklager normalt hver en gang det sker, at et træ vælter i blad-skoven. Vi ser med bekymring på den om sig gribende blade-død. Vi betragter menings- og ytringsmozopoliseringstendensen, som nævnt øges.

Men når et blad med partipolitisk tilhørsforhold som Dagens Nyheder finansieres af en organisation, der burde være politisk neutral, ja, så er der efter vor overbevisning tale om en ubetragtlig af informationsvirksomhed, seppil. Lobby-politikken ligger lige om hjørnet.

Vi færdede derfor heller ikke lærer, da „Dagens Nyheder“ lukkede. Vi beklagede end ikke. Vi beklagede derimod, at bladet mistede sin uafhængighed.

I dag skal der da også lyde lovord til fabrikant Heinicke for denne indsats. Om det så var ud fra samme principielle synspunkter, som vi nærer, at han traf sin beslutning, ja, det skal vi lade stå hen. Vi vil dog ikke sige, at hans præmisser, men på hans resultater.

Og det bliver til karakteren laudabilis (meget ros)!

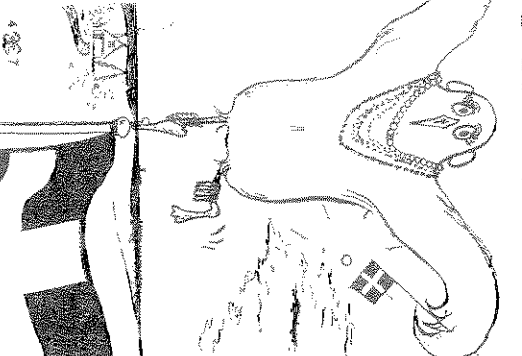
„Morsø kulturfestival“

Ved Vildsundvejen ligger et smukt og hyggeligt anlæg, Præstbo, der bruges til folkefest, opvisning, skuespil - og campingplads. I nærheden ligger Øster Jølby Frimenighedsskole, Ansartiklen og Galturup Efterskole med „Kolds Hus“ - Christen Kolds barndoms hjem i Thisted blev nedrevet, men genopført i høj- og efterskoleens have. Det otekantheds forsamlingshus fra Povlsen Dals dage, „år snart en saga blott“.

Ved Ø. Jølby sognekirke og „Dalen“ er der rejst en mindsten for den landsbyskole, hvor Christen Kold i 1837 begyndte at praktisere sine banebrydende skoletanker. Kold blev skaber af ny skoleart og undervisningsform: Friskole, folkehøjskole, modervirksomhed. Præstbo og omegn er et af de mest kendte steder på „Limfjordens Perle“. Det kaldes „Morsø Kulturfestival“.

Georg Morstand.

UGENSHAK

1437
Et fødselsdagsbarn: Matte de næste 100 år lære os på en kende forskel på venstre og højre i politik. Eller bedre: på ret og uret.